

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Cb/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113229712
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113229712.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: ELCOM, spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov, Jesenná 2695/26, Prešov, právne zastúpeného Y. Y. F., so sídlom L. X, Prešov, proti žalovaným: 1. R. L. Y., nar. 1.X.XXXX, T. XXX, Prešov, 2. R. R. Y., nar. X.X.XXXX, E. Y. XX, Prešov, 3. R. L. C. I., E. Y. XX, Prešov, K.: XX XXX XXX, právne zastúpených JUDr. Y. L., L. L. A. XX, Košice, o zaplatenie 455,06 €, takto

rozhodol:

I. Žalobu voči žalovaným v 1. až 3. rade **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n ť** zaplatiť žalovaným v 2. a 3. rade a to každému zvlášť náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 112,99 €, a to k rukám ich právnej zástupkyne JUDr. Y. L. do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovanému v 1. rade náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z ň á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou došlou súdu dňa 11.10.2013 sa žalobca domáhal na žalovaných v 1.-3. rade spoločného a nerozdielného zaplatenia sumy vo výške 455,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 11 % ročne z tejto sumy od 22.06.2012 až do zaplatenia.

V žalobe uviedol, že žalovaný v 3. rade je od 31.5.2007 zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov ako univerzálny právny nástupca v dôsledku zmeny právnej formy obchodnej spoločnosti. Obchodná spoločnosť R. v.o.s. bola založená dňa 15.5.1993. V predmete činnosti mala zapísanú aj komerčnú právnu činnosť podľa zákona č. 129/91 Zb. o komerčných právnikoch v čase od 20.10.1993 do 30.5.2007. Žalobca a právny predchodca žalovaného v 3. rade uzavreli dňa 1.8.1994 mandátnu zmluvu, kde podľa článku 1. mandatár sa zaviazal poskytovať pre mandanta komplexne právne služby. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a do dnešného dňa účastníkmi nebola zrušená ani vypovedaná. Bez ohľadu na zákonnú úpravu právne služby poskytovala žalobcovi spoločnosť R. v.o.s. so sídlom na Q. XXX. Žalobca sa rozhodol ukončiť spoluprácu s advokátom R. L., ktorý v mene spoločnosti poskytoval žalobcovi právnu pomoc.

Dňa 31.5.2013 došlo k odovzdaniu právnej agendy novo poverenému právnenému zástupcovi R. R. Y. V zozname spisov, ktoré R. L. odovzdával R. Y. je uvedený aj stav vybavenia jednotlivých vecí. V právnej veci, v ktorej si žalobca uplatňuje právo na náhradu škody, vec T. V., žalovaný v 1. rade uviedol: prebieha konanie. Uvedená informácia nie je pravdivá, pretože vo veci bol dňa 08.04.2003 vydaný rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2003.

Podanou žalobou si teda žalobca uplatňuje náhradu škody voči žalovanému v 3. rade a keďže spoločnici v.o.s. ručia za záväzky spoločnosti všetkým svojím majetkom spoločne a nerozdielne, zároveň si uplatňuje ako voči ručiteľom nároky aj voči žalovaným v 1. a 2. rade ako spoločníkom verejnej obchodnej spoločnosti R. v.o.s.

Žalovaní v 1.-3. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili. V ich mene sa vyjadrila právna zástupkyňa, ktorá uviedla, že u všetkých 3 namieta pasívnu vecnú legitimáciu a zároveň namieta premlčanie žalobou uplatnenej pohľadávky.

Súd vykonal dokazovanie obsahom spisu ako aj pripojených spisov a zistil nasledujúce:

Dňa 1.8.1994 bola medzi mandantom X. s.r.o. a mandatárom R. v.o.s., Kancelária komerčných právnikov uzatvorená mandátna zmluva.

Podľa článku 2 ods. 1 mandátnej zmluvy - mandatár bude pre mandanta poskytovať právne rady a konzultácie súvisiace s predmetom zmluvy, zaujímať právne stanoviská k vzniknutým problémom, posudzovať a spracovávať návrhy zmlúv.

Podľa článku 2 ods. 2 mandátnej zmluvy - mandatár bude právne zastupovať mandanta pred súdmi všetkých stupňov až do ukončenia súdnych sporov, pred orgánmi prokuratúry, polície a štátnymi orgánmi.

Dňa 31.5.2013 došlo žalovaným 1. k odovzdaniu spisov žalobcovi. Z predloženého zoznamu spisov spoločnosti X. vyplýva, že žalovaný 1. tvrdí, že všetky spory, ktoré rieši, sú spory aktívne a pasívne spory neevduje. Pod položkou 20 je uvedený T. V. s poznámkou - prebieha konanie.

Na uvedené reagoval žalobca tým, že R.. L. dňa 22.7.2013 doručil list, v ktorom pod bodom 11 uvádza, že jeho informácia týkajúca sa žaloby voči T. V. je nepravdivá, pretože žiadne konanie neprebieha a toto bolo právoplatne ukončené platobným rozkazom.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Cb/10/03 a rozsudku zo dňa 08.04.2003 vyplýva, že žalobcovi v zastúpení R.. Y. L. bola proti T. V. priznaná na zaplatenie suma 5532,50,-Sk s prísl. a trovami konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 27.05.2003.

Z uvedeného spisu ďalej vyplýva, že žalobca na zastupovanie v predmetnom konaní splnomocnil R.. Y. L..

Súd ďalej vykonal dokazovanie daňovými priznaniami T. V. za roky 2003 - 2012, z ktorých vyplynulo, že tento mal majetok, z ktorého by pohľadávka priznaná rozsudkom žalobcovi mohla byť uspokojená.

Podľa § 2 ods.1 zákona č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch v znení účinnom do 30.09.1994 - Komerčný právnik poskytuje právnu pomoc fyzickým a právnickým osobám, najmä vo veciach súvisiacich s ich podnikateľskou činnosťou, a to tým, že ich zastupuje v konaní pred súdmi, ak osobitný právny predpis neustanovuje inak, štátnymi notárstvami, ostatnými štátnymi orgánmi a inými právnymi subjektmi, poskytuje právne rady, spracúva právne rozbor a spisuje zmluvy a iné listiny.

Podľa § 2 ods.2 zákona č. 129/1991 Zb. - Komerčný právnik môže poskytovať právnu pomoc len podľa tohto zákona.

Podľa § 3 zákona č. 129/1991 Zb. - Právnu pomoc za odmenu môže poskytovať aj právnická osoba s osobným ručením, ak má túto činnosť zapísanú v podnikovom registri. Na fyzické osoby, ktoré v jej mene poskytujú právnu pomoc, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

V zmysle § 3 zákona č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch uzavrel žalobca a žalovaný v 3. rade ešte v právnej forme verejnej obchodnej spoločnosti Mandátnu zmluvu o poskytovaní právnych služieb a zastupovaní pred súdmi.

Ustanovenie § 3 zákona č. 129/1991 Zb. však bolo dňom 01.10.1994 zo zákona vypustené. Vzhľadom na neexistenciu prechodných ustanovení k príslušnej novele zákona treba vychádzať z tzv. nepravnej

retroaktivity, ktorá so sebou prináša záver, že počnúc dňom 01.10.1994 poskytovanie právnych služieb vrátane zastupovania pred súdom verejnou obchodnou spoločnosťou prípustné nebolo, čo sa však samozrejme netýka žiadnym spôsobom obdobia pred týmto dátumom (inak by išlo o pravú retroaktivitu).

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že zodpovednosť za škodu u žalovaného v 3. rade po 01.10.1994 v dôsledku zmeny zákona nemohla byť daná.

Uvedený fakt je podčiarknutý aj tým, že v konaní proti T. V. bolo žalobcom udelené plnomocenstvo priamo žalovanému v 1. rade ako to vyplýva z rozsudku. To so sebou nesie záver aj o tom, že ani na strane žalovanej v 2. rade vecná pasívna legitímácia daná nie je.

Pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného v 1. rade, ten sa podľa názoru súdu dopustil hrubého profesného zlyhania, tým, že žalobcovi o právoplatnosti rozsudku proti T. V. nepodal správu. Jednoznačne tým porušil § 13 zákona č. 129/1991 Zb., podľa ktorého - Komerčný právnik je povinný chrániť práva a oprávnené záujmy svojho klienta, konať pri tom čestne a svedomite, dôsledne využívať všetky zákonné prostriedky a uplatňovať všetko, čo podľa svojho presvedčenia a príkazu klienta pokladá za užitočné.

Napriek tomu, že žalovaný v 1. rade pri zastupovaní žalobcu nekonal svedomite, tak jeho zodpovednosť za škodu daná nie je.

Žalovaný v 1. rade totiž nebol žalovaný ako škodca ale ako ručiteľ tvrdeného škodcu.

Pri svojom rozhodovaní musí súd vychádzať z § 153 ods.2 O.s.p. - súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Súd teda nemôže prekročiť návrh na začatie konania nielen v zmysle kvantitatívnom ale požadované plnenie nemôže priznať ani na základe iného skutkového stavu, ako ho vylíčil žalobca, aj keď sa tak stalo v dôsledku právneho omylu.

Vyššie uvedené preukazuje aj judikatúra, kde NS ČR vo veci sp. zn. 30 Cdo/1782/2006 - súd je viazaný žalobou a môže rozhodnúť iba o tom, čo žalobca požadoval. Nápravu omylu v právnom názore, ku ktorému došlo pri podaní žaloby, môže žalobca urobiť iba tak, že svoju požiadavku vyjadrenú v tzv. žalobnom petite zmení za podmienok uvedených v ust. § 95 O.s.p.

Žaloba voči žalovanému 1., tak musela byť taktiež zamietnutá pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie.

Žalobca v odvolaní vo veci OS Prešov sp. zn. 9Cb/6/2013 uviedol (a tvrdí to aj v prejednávanej veci), že súd mal priznať náhradu škody žalobcovi aj z iného právneho dôvodu ako tento požadoval. Procesný súd zastáva názor, že tak urobiť nemohol, nakoľko by už nevychádzal zo skutkového stavu uvedeného žalobcom.

Pokiaľ ide o totožnosť skutku, tak v slovenskej ako aj v českej civilistike sa vyskytujú tri základné poňatia totožnosti skutku :

1. Skutok je dostatočne charakterizovaný ak je nezameniteľný s iným skutkom. Táto koncepcia reaguje na skutočnosť, že pre žalobcu môže byť niekedy veľmi obtiažne popísať v žalobe všetky skutočnosti, ktoré sú z hľadiska hmotného práva pre rozhodnutie veci podstatné. Mnoho rozhodujúcich skutkových okolností totiž vyjde najavo až behom dokazovania.

2. Skutok zostáva zachovaný (a nedochádza k potrebe zmeny žaloby), ak doplnenie skutkových okolností zo strany žalobcu neodôvodňuje z pohľadu súdu použitie inej právnej normy pre posúdenie spornej záležitosti. Koncepcia previazanosti skutku s hmotnoprávnou úpravou zdôrazňuje, že so zmenou základného predpisu hmotného práva, podľa ktorého súd záležitosť posudzuje, je spravidla spojená veľmi zásadná zmena v skutkových tvrdeniach. Konanie tým začína prakticky odznova. Preto v takomto prípade nie je totožnosť skutku zachovaná.

3. Skutok je zachovaný aj vtedy, ak pri zmene skutkových tvrdení zostáva zachovaná aspoň čiastočná totožnosť konania alebo aspoň čiastočná totožnosť následku. Táto koncepcia vychádza z poňatia skutku v trestnej judikatúre.

V prejednávanej veci by priznanie náhrady škody voči žalovanému 1. ako škodcovi prekročilo hranice skutku opísaného žalobcom.

Žalobca totiž žalovaného 1. nežaloval ako osobu, ktorá svojim konaním porušila objektívne právo, čo viedlo ku vzniku škody u žalobcu. Naopak, objektívne právo mal porušiť žalovaný v 3. rade a žalovaný v 1. rade mal škodu nahradiť len ako ručiteľ.

Nie je teda daná totožnosť konania:

- na jednej strane je totiž tvrdené porušenie objektívneho práva zo strany žalovaného 3. a na druhej strane je preukázané protiprávne konanie žalovaného 1,

a nie je daná ani totožnosť následku:

- na jednej strane tvrdené spôsobenie škody žalovaným 3. a na druhej strane preukázané spôsobenie škody žalovaným 1.

Podľa § 18 zákona č. 129/1991 Zb.

(1) Komerčný právnik zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci. Za škodu spôsobenú klientovi zodpovedá aj vtedy, ak bola škoda spôsobená v súvislosti s poskytnutím právnej pomoci jeho zástupcom alebo jeho pracovníkom; zodpovednosť týchto osôb podľa občianskoprávných alebo pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

(2) Komerčný právnik sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať.

Vzhľadom na právne názory súdu vedúce k zamietnutiu žaloby, nepovažoval súd žalobcom navrhované dokazovanie pre svoje rozhodnutie za potrebné a rovnako nepotreboval za potrebné vyjadriť sa k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaných.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, táto bola podľa § 142 ods.1 O.s.p. priznaná v konaní úspešným žalovaným 2. a 3.

Náhradu trov konania nepriznal súd žalovanému 1., nakoľko v porušení jeho právnych povinností uvedených vyššie videl osobitné okolnosti prípadu podľa § 150 ods.1 O.s.p., vzhľadom na ktoré by priznanie náhrady trov vo vzťahu k žalobcovi bolo v rozpore s elementárnou spravodlivosťou.

Trovy konania žalovaných 2. a 3. spočívajú v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Trovy konania súd vypočítal nasledujúco:

Vzhľadom na tarifnú hodnotu veci 455,06 € je tarifná odmena za 1 úkon právnej služby 31,54 €.

Prevzatie zastúpenia je samostatným úkonom u každého žalovaného, za ktoré patrí 3 x 31,54 € + 3 x RP 8,39 €.

Pri spoločnom úkone (vyjadrenie k žalobe + účasť na pojednávaní) treba aplikovať § 13 ods.2 Vyhl. - Základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Toto ustanovenie Vyhlášky treba vykladať tak, že tarifná odmena sa pri druhej a ďalšej osobe znižuje o 50% a teda patrila vo výške 31,54 € + 15,77 € + 15,77 € + RP za rok 2015 - 8,39 € (uvedený záver je logický preto, lebo odmena za zastupovanie 1 osoby nemôže byť vyššia alebo rovnaká ako odmena pri zastupovaní 2 osôb).

Odmena za zastupovanie tak patrí vo výške 3 x 31,54 € + 3 x 8,39 € (prevzatie a príprava zastúpenia) + 31,54 € + 2 x 15,77 € + 8,39 € (vyjadrenie k žalobe) + 31,54 € + 2 x 15,77 € + 8,39 € (účasť na pojednávaní), spolu = 262,73 €.

Vzhľadom na rovnaký predmet konania voči všetkým 3 žalovaným, každému zo žalovaných na odmene za právne zastupovanie patrí náhrada trov konania vo výške 87,58 € (262,73€/3) + 1/3 z náhrady výdavkov 76,22 € (76,22 €/3 = 25,41) = 112,99 €.

Pokiaľ ide o náhradu výdavkov, tak tá patrí za cestu právnej zástupkyne žalovaných Košice - Prešov - Košice (spolu cca 80 km) pri cene nafty 1,22€/l a priemernej spotrebe 5,8l/100 km v sume 5,66 €. Základná náhrada patrí v sume 80 x 0,183 = 14,64 €. Náhrada za stratu času patrí vo výške 4 x 13,98 = 55,92 €.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 4 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.